

[Gerda Møller.]

lering er at understrege, at begge ægtefæller er ansvarlige for husholdningen og for børnenes pleje og pasning.

Man hører heller aldrig fra modstanderne, at i Belgien, Holland og Frankrig er alle indskrænkninger i hustruens frie erhvervsvalg ophævet som led i den gradvise udvikling henimod ligeret mellem mand og kvinde, som har fundet sted i efterkrigsårene.

Man hører heller aldrig noget om de områder, hvor man inden for EF-landene er foran Danmark, for det er man jo også på mange områder. I Frankrig f. eks. får de udearbejdende mindrebemidlede mødre tilskud til omkostningerne ved pasning af deres børn. I Italien har man 7 måneders barselorlov, hvor vi herhjemme kun har 14 ugers. Man har dagpenge, der ligger på 80 pct. af lønnen.

Hele børnehavespørgsmålet har optaget alle medlemslandene meget stærkt. Det er jo noget, der betyder store offentlige udgifter, men alligevel er det således, at Italien har den bedste dækning af vuggestuer. Frankrig og Belgien er de lande i Europa, hvor der er flest børnehaver.

Jeg skal ikke trætte med tal, men jeg vil dog nævne, at mens man i Tyskland har 33 pct. dækning med børnehavempladser for børn mellem 3 år og 6 år, har vi herhjemme ifølge perspektivplanredegørelsen kun 17 pct. dækning for børn mellem 3 år og 7 år. Mens man i Tyskland sigter på at have 70 pct. dækning for børn mellem 3 år og 7 år fra 1980, siger vores perspektivplan, at man sigter på at have en dækning af 50 pct. fra 1985.

Jeg vil også gerne have lov til at komme ind på den indflydelse, som EF har på forbrugerens stilling, samt på de fordele og ulemper, der vil være for forbrugerne, for dér har man jo også ført en kampagne, der betyder, at mange pensionister og mange husmødre går rundt og tror, at når vi nu kommer ind i EF — jeg siger når, for jeg håber, og jeg tror, at vi kommer ind — vil det betyde en vældig fordyrelse af vores levnedsmiddelbudget.

Må jeg først sige, at den toldafvikling, der har fundet sted inden for EFs medlemslande, har medført billigere industrivarer eller i hvert fald ikke så store pristigninger

— det tror jeg vi alle sammen har lagt mærke til, og det skønt vi herhjemme jo har været ramt af EF-tolden, fordi vi har været et land, der står udenfor. Når denne billig-gørelse har kunnet finde sted, skyldes det jo først og fremmest den skærpede konkurrence i det store marked, hvor kalkulationsrammerne i levnedsmiddel- og forbrugervareindustrien og i -handelen er udsat for et stadigt tryk.

Vi skal da heller ikke glemme, at fællesmarkedet vil give forbrugeren et langt større vareudvalg, end vi har i dag. Det har man kunnet mærke på fødevarerområdet med mange nye tilbud fra de enkelte medlemslande; men også hvad angår tekstiler, biler og lædervarer, er valgmulighederne blevet flere.

Vi hører herhjemme i EF-debatten ofte den påstand, at indtil dato har forbrugeren egentlig ikke haft fordele, men snarere ulemper af medlemskabet, men det passer altså ikke helt. Jeg nævnte før de danske husmødres frygt for, at levnedsmiddelpriserne vil stige. Jeg tror nok, at denne frygt udelukkende baserer sig på EFs landbrugs-politik, fordi man har meget svært ved at forstå Romtraktatens artikel 39, hvor der står, at man vil sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarerne, men at man — som der står et andet sted — samtidig vil forhøje de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede.

I den forbindelse henviser man yderligere til den modstand, som er kommet til udtryk fra visse engelske forbrugerrepræsentanters side på grund af udsigten til højere fødevarerpriser ved engelsk medlemskab. Det er også rigtigt, at der skal ske betydelige forhøjelser på dette område i England, men sådan forholder det sig ikke i Danmark. Herhjemme vil forbrugerne kun i ringe grad mærke overgangen til den fælles landbrugspolitik i EF. Til at begynde med vil der endda, når man betragter priserne under ét, ske et vist fald i hjemmemarkedspriserne. Det er i hvert fald, hvad man kan læse ud af vismandsrapporten. Her anslår man stigningen i værdien af det årlige hjemmemarkedssalg, hvis man går ud fra det nuværende forbrug og den nuværende forbrugssammensætning og uændrede EF-priser, til at beløbe sig til omkring 330 mill. kr. i løbet af 5 år. Hvis vi regner det ud pr. indbygger, bliver der altså